

FAKİR BALIKÇI

Vaktiyle bir adam ve karısı vardı. İçinde oturacak evleri yoktu. Tarlalarda yaşıyorlardı ve bir ağacın dibinde uyuyorlardı. Adam balık tutardı. O bir balıkçıydı. Adam mutluydu. Diyordu ki: İnsanlar niçin evlerde yaşarlar? Bu ağaç benim evimdir. Niçin yatakta uyurlar? Tarlalar benim yatağımdır. Fakat karısı mutlu değildi. Niçin fakir bir balıkçıyla evlendim? “Evimiz yok, yatağımız yok” diyordu.

Bir gün balıkçı balık tutmak için denize gitti. Oltasını suya bıraktı. Sonra bir taşın üstüne oturdu. Güneş sıcağı. Uykuya daldı. Uyandığı zaman oltasını sudan çıkardı. Oltaya takılı bir balık vardı. O büyük, güzel ve altın bir balıktı. Çok mutluydu. “Bu güzel balığı görünce karım memnun olacak.” dedi.

O zaman balık konuştu. “İyi adam, beni öldürme! Beni tekrar denizin içine bırak” dedi.

Balıkçı ” Sen konuşabilir misin? Konuşabilen bir balık görmedim” dedi.

Balık, “İyi adam, beni denize bırak” diye tekrarladı.

Balıkçı “Konuşabilen bir balığı yemem” dedi. Sonra balığı tekrar denizin içine attı.

Balıkçı o gece döndüğünde hiç balığı yoktu. Bu yüzden yiyecek yemekleri yoktu.

Karısına , “Bir balık tuttum, fakat balık konuştu. Bu yüzden onu tekrar suyun içine attım. Konuşabilen bir balığı öldüremedim” dedi.

Balıkçının karısı “Konuşabilen bir balık sihirbazdır. O balık değildi. O bir sihirbazdı” dedi.

“Ondan birşey istedin mi?”

Adam “Ondan bir şey istemedim” dedi.

Adamın karısı “Niçin tarlalarda yaşıyoruz? Ondan bir kulübe istemelisin” dedi.

Ertesi gün , balıkçı tekrar denize gitti. Taşın üstünde durdu ve bağırdı. “Denizin kralı , buraya gel”. Balık başını sudan dışarı çıkardı ve sordu “Ne istiyorsun?”

Balıkçı ” Ben birşey istemiyorum” dedi .“Fakat karım bir kulübede yaşamak istiyor”

Balık “Karına dön” dedi. “Onu bir kulübede bulacaksın”

Balıkçı ağacına döndü. Ağaca yakın bir kulübe gördü. Bu, yeni bir kulübeydi. Çok güzeldi. İki güzel penceresi ve güzel bir kapısı vardı. Arkada çiçeklerle dolu güzel bir bahçe vardı. Tarlada tavuklar vardı.

Kulübenin içine girdi. Karısı masada oturuyordu. Balıkçı “Şimdi mutlu olmalısın” dedi.

Karısı “Güzel bir kulübe ” dedi.

Birkaç gün için balıkçının karısı mutluydu. Bir gece balıkçı eve geldi. Karısı ona “Bu küçük kulübede mutlu değilim. Tavuklar odamda koşuyorlar. Güzel bir evde yaşamalıyız. Derhal balığa git ve bir ev iste” dedi.

Balıkçı denize gitti. Taşın üstünde durdu ve bağırdı. “Denizin kralı, bana gel”.

Balık başını sudan çıkardı ve sordu.

“Ne istiyorsun?”

Balıkçı, “Ben bir şey istemiyorum. Fakat karım bir ev istiyor”.

Balık “Karına dön” dedi.

“Onu bir evin içinde bulacaksın”.

Balıkçı kulübesine döndü. Orada artık bir ev vardı. Taştan yapılmış çok güzel bir evdi. Kapının yanında güller vardı. Evin iki kapısı vardı. Önde altı pencere vardı, arkada altı.

Balıkçı karısını evin içinde buldu. "Şimdi güzel bir evin var. Mutlu olmalısın" dedi.

Karısı "Evin dışı güzel fakat odalar çok büyük değil" dedi.

Birkaç gün için balıkçının karısı mutluydu. Sonra "Güzel bir evde yaşıyoruz fakat sen bir balıkçısın ve ben bir balıkçının karısıyım. Kimse bizi görmeye gelmiyor" dedi. Balıkçı "Ne istiyorsun" diye sordu.

"Senin kral olmanı istiyorum. O zaman ben kraliçe olacağım. Büyük bir evde yaşayacağız. Bir sürü uşağımız olacak. Ne istersek yapacaklar."

Balıkçı, "Bir kral olmak istemiyorum. Bir balıkçı olmak ve tarlalarda yaşamak istiyorum" dedi.

Karısı, "Fakat ben bir kraliçe olmak istiyorum" diye ısrar etti.

Balıkçı denize gitti. Taşın üzerine oturdu ve balığa seslendi.

"Denizin kralı buraya gel".

Balık başını sudan dışarı çıkardı ve

"Şimdi ne istiyorsun?" diye sordu.

Balıkçı, "Ben bir şey istemiyorum".

"Fakat karım bir kraliçe olmak istiyor" dedi.

Balık, "Karın mutlu olmayacak. Tekrar tarlalara gideceksiniz ve bir ağacın dibinde uyuyacaksınız" dedi.

Balıkçı geriye döndü. Büyük ev ve bahçe orada değildi. Karısı bir ağacın dibinde oturuyordu. Güneş parlıyordu.

Balıkçı "Gökte parlayan güneşe bak. Şimdi mutluyum" dedi.